

Sefer Bamidbar - one book, two books, or three? /shiur #4
What would have happened had the spies not been sent?
- Considering 'risk management' when investing in Israel

Source sheet for shiur by Menachem Leibtag,

INTRODUCTION

The so called 'sin of the Spies' is one of the most disappointing events in Biblical history. The big question is WHY - and what lessons can be learned by future generations. In today's shiur, we suggest an answer, based on a core Biblical theme, rooted in Sefer Devarim, that many of you might find 'disappointing'.

I. The classic approach'

The spies spoke 'lashon hara" about the Land.

The people didn't want to 'make Aliyah'

The people enjoyed the 'spiritual' environment of the Midbar

And didn't want to take the challenge of setting up a Land

Based on all the above

Why were the Maapilim punished, they s/b considered heroes!

II. Attitude & Leadership

Note Shmot 14:8-11; 16:1-4; 17:1-2 / HOW they complain

Recall the events in Bamidbar chapter 11

Note how many people have died, and why

Relate to leadership -

What would have happened had Moshe not sent the spies!

III. Spy mission or Fact Finding mission -

Note Moshe sends tribal LEADERS

Note the questions they ask, and who they should report to!

Note how they do exactly as they are told!

Discuss whether or not they should have also given an opinion

IV. Faith in Hashem - & what exactly did God promise

See Devarim 9:1-4 - Note how Moshe's challenge echoes Meraglim

Discuss - why would God want them to know that conquest was impossible without Hashem's help

CONDITIONAL ASSISTANCE in the conquest of Israel

See:

Shmot 23:20-25

Devarim 1:6-8; 1:18-25 ; note what happened 40 years back

Devarim 4:1 ; 6:1-3; 6:17-25; 8:1; 11:22-26

===

א וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. 1 And the LORD spoke unto Moses, saying:

ב שְׁלַח-לְךָ אַנְשִׁים, וַיִּתְּרוּ אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן, אֲשֶׁר-אֲנִי נֹתֵן, לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל: אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמִטֵּה אֲבֹתָיו, תִּשְׁלָחוּ--כֹּל, נָשִׂיא בְהֵם. 2 'Send thou men, that they may spy out the land of Canaan, which I give unto the children of Israel; of every tribe of their fathers shall ye send a man, every one a prince among them.'

ג וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּאֲרָן, עַל-פִּי יְהוָה: כָּלם אַנְשִׁים, רָאשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל הֵמָּה. 3 And Moses sent them from the wilderness of Paran according to the commandment of the LORD; all of them men who were heads of the children of Israel.

יז וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה, לְתוֹר אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן; וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, עֲלוּ זֶה בְּנֹגֵב, וְעַלִּיתֶם, אֶת-הָהָר. 17 And Moses sent them to spy out the land of Canaan, and said unto them: 'Get you up here into the South, and go up into the mountains;

יח וּרְאִיתֶם אֶת-הָאָרֶץ, מֵה-הוּא; וְאֶת-הָעָם, הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ--הַחֲזֵק הוּא הַרְפָּה, הַמְעַט הוּא אִם-רַב. 18 and see the land, what it is; and the people that dwelleth therein, whether they are strong or weak, whether they are few or many;

יט וּמָה הָאָרֶץ, אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהּ--הֵטוֹבָה הוּא, אִם-רָעָה; וּמָה הָעָרִים, אֲשֶׁר-הוּא יֹשֵׁב בָּהֶנָּה--הַבְּמִחְנֵים, אִם בְּמִבְצָרִים. 19 and what the land is that they dwell in, whether it is good or bad; and what cities they are that they dwell in, whether in camps, or in strongholds;

כ וּמָה הָאָרֶץ הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם-רְזָה, הֵיטֵבָה עַץ אִם-אֵין, וְהִתְחַזְקֹתֶם, וְלִקְחֹתֶם מִפְּרֵי הָאָרֶץ; וְהַיְמִים--יְמֵי, בְּכוֹרֵי עֲנָבִים. 20 and what the land is, whether it is fat or lean, whether there is wood therein, or not. And be ye of good courage, and bring of the fruit of the land.'--Now the time was the time of the first-ripe grapes.--

כא וַיַּעֲלוּ, וַיִּתְּרוּ אֶת-הָאָרֶץ, מִמִּדְבַּר-צִן עַד-רְחֹב, לְבֵא חַמַּת. 21 So they went up, and spied out the land from the wilderness of Zin unto Rehob, at the entrance to Hamath.

כב וַיַּעֲלוּ בְּנֹגֵב, וַיָּבֹאוּ עַד-חֶבְרוֹן, וְשָׁם אַחִימָן שִׁשַׁי וְתַלְמִי, יְלִידֵי הָעֵנָק; וְחֶבְרוֹן, שִׁבַע שָׁנִים נִבְנְתָה, לְפָנָי, צֶעַן מִצְרַיִם. 22 And they went up into the South, and came unto Hebron; and Ahiman, Sheshai, and Talmi, the children of Anak, were there.--Now Hebron was built seven years before Zoan in Egypt.--

כג וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֶשְׁכּוֹל, וַיִּכְרְתוּ מִשָּׁם זְמוּרָה וְאֶשְׁכּוֹל
עֲנָבִים אֶחָד, וַיִּשְׂאֶהוּ בַּמּוֹט, בְּשָׁנִים; וּמִן-הָרְמָנִים, וּמִן-
הַתְּאֵנִים.

23 And they came unto the valley of Eshcol, and cut down from thence a branch with one cluster of grapes, and they bore it upon a pole between two; they took also of the pomegranates, and of the figs.--

כד לַמָּקוֹם הַהוּא, קָרָא נַחַל אֶשְׁכּוֹל, עַל אֲדוֹת הָאֶשְׁכּוֹל,
אֲשֶׁר-כָּרְתוּ מִשָּׁם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

24 That place was called the valley of Eshcol, because of the cluster which the children of Israel cut down from thence.--

כה וַיָּשֻׁבוּ, מִתּוֹר הָאָרֶץ, מִקֶּץ, אַרְבָּעִים יוֹם.

25 And they returned from spying out the land at the end of forty days.

כו וַיָּלְכוּ וַיָּבֹאוּ אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-כָּל-עֵדֹת בְּנֵי-
יִשְׂרָאֵל, אֶל-מִדְבַּר פָּאֲרֹן--קַדְשָׁה; וַיִּשִׁיבוּ אֹתָם דְּבַר וְאֵת-
כָּל-הָעֵדָה, וַיִּרְאוּם אֶת-פְּרֵי הָאָרֶץ.

26 And they went and came to Moses, and to Aaron, and to all the congregation of the children of Israel, unto the wilderness of Paran, to Kadesh; and brought back word unto them, and unto all the congregation, and showed them the fruit of the land.

כז וַיֹּסְפֵרוּ-לוֹ, וַיֹּאמְרוּ, בָּאֲנֹנוּ, אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּנוּ;
וְגַם זָבַת חֶלֶב וְדָבֶשׁ, הוּא--זֹה-פְרִיָּהּ.

27 And they told him, and said: 'We came unto the land whither thou sentest us, and surely it floweth with milk and honey; and this is the fruit of it.

כח אָפֶס כִּי-עַז הָעָם, הַיֹּשֵׁב בָּאָרֶץ; וְהָעָרִים, בְּצֻרוֹת
גְּדֹלַת מְאֹד, וְגַם-יְלָדֵי הָעֵנָק, רָאִינוּ שָׁם.

28 Howbeit the people that dwell in the land are fierce, and the cities are fortified, and very great; and moreover we saw the children of Anak there.

כט עַמְלֶק יוֹשֵׁב, בָּאָרֶץ הַנֶּגֶב; וְהַחִתִּי וְהַיְבוּסִי וְהָאֱמֹרִי,
יוֹשֵׁב בְּהָר, וְהַכְּנַעֲנִי יוֹשֵׁב עַל-הַיָּם, וְעַל יַד הַיַּרְדֵּן.

29 Amalek dwelleth in the land of the South; and the Hittite, and the Jebusite, and the Amorite, dwell in the mountains; and the Canaanite dwelleth by the sea, and along by the side of the Jordan.'

ל וַיֵּהֶם כָּלֵב אֶת-הָעָם, אֶל-מֹשֶׁה; וַיֹּאמֶר, עֲלֵה נַעֲלֶה
וַיִּרְשָׁנוּ אֹתָהּ--כִּי-יָכוֹל נוֹכַח, לָהּ.

30 And Caleb stilled the people toward Moses, and said: 'We should go up at once, and possess it; for we are well able to overcome it.'

לא וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר-עָלוּ עִמּוֹ, אָמְרוּ, לֹא נוֹכַח, לַעֲלוֹת אֶל-
הָעָם: כִּי-חַזֵּק הוּא, מִמֶּנּוּ.

31 But the men that went up with him said: 'We are not able to go up against the people; for they are stronger than we.'

לב וַיִּצְיֵאוּ דִבַּת הָאָרֶץ, אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
לֵאמֹר: הָאָרֶץ אֲשֶׁר עֲבַרְנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ, אָרֶץ אֲכָלֶת
יוֹשְׁבֶיהָ הוּא, וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ, אַנְשֵׁי מַדּוֹת.

32 And they spread an evil report of the land which they had spied out unto the children of Israel, saying: 'The land, through which we have passed to spy it out, is a land that eateth up the inhabitants thereof; and all the people that we saw in it are men of great stature.

לג וְשָׁם רָאִינוּ, אֶת-הַנְּפִילִים בְּנֵי עֲנָק--מִן-הַנְּפִילִים; וַנְּהִי
בְּעֵינֵינוּ כַּחַגְבִּים, וְכֵן הָיִינוּ בְּעֵינֵיהֶם.

33 And there we saw the Nephilim, the sons of Anak, who come of the Nephilim; and we were in our own sight as grasshoppers, and so we were in their sight.'

א וַתִּשָּׂא, כָּל-הָעֵדָה, וַיִּתְּנוּ, אֶת-קוֹלָם; וַיִּבְכוּ הָעָם, בַּלַּיְלָה
הַהוּא.

1 And all the congregation lifted up their voice, and cried; and the people wept that night.

2 And all the children of Israel murmured against Moses and against Aaron; and the whole congregation said unto them: 'Would that we had died in the land of Egypt! or would we had died in this wilderness!

ב וַיִּלְנוּ עַל-מֹשֶׁה וְעַל-אַהֲרֹן, כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וַיֹּאמְרוּ
אֲלֵהֶם כָּל-הָעֵדָה, לֹא-מָתְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, אוֹ בַּמִּדְבָּר הַזֶּה,
לֹא-מָתְנוּ.

3 And wherefore doth the LORD bring us unto this land, to fall by the sword? Our wives and our little ones will be a prey; were it not better for us to return into Egypt?

ג וְלָמָּה יְהוָה מְבִיא אֶתְנוּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת, לְנַפֵּל בַּחֶרֶב--
נְשֵׁינוּ וְטַפְּנוּ, יִהְיוּ לַבַּי; הֲלוֹא טוֹב לָנוּ, שׁוּב מִצְרָיִמָּה.

4 And they said one to another: 'Let us make a captain, and let us return into Egypt.'

ד וַיֹּאמְרוּ, אִישׁ אֶל-אָחִיו: נִתְּנָה רֹאשׁ, וְנָשׁוּבָה מִצְרָיִמָּה.

5 Then Moses and Aaron fell on their faces before all the assembly of the congregation of the children of Israel.

ה וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן, עַל-פְּנֵיהֶם, לִפְנֵי כָל-קְהַל עֵדַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל.

6 And Joshua the son of Nun and Caleb the son of Jephunneh, who were of them that spied out the land, rent their clothes.

ו וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן, וְכָלֵב בֶּן-יִפְנֵה, מִן-הַתְּרִים, אֶת-הָאָרֶץ--
קָרְעוּ, בְּגָדֵיהֶם.

7 And they spoke unto all the congregation of the children of Israel, saying: 'The land, which we passed through to spy it out, is an exceeding good land.

ז וַיֹּאמְרוּ, אֶל-כָּל-עֵדַת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: הָאָרֶץ, אֲשֶׁר
עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֶתָּה--טוֹבָה הָאָרֶץ, מְאֹד מְאֹד.

8 If the LORD delight in us, then He will bring us into this land, and give it unto us--a land which floweth with milk and honey.

ח אִם-חָפֵץ בָּנוּ, יְהוָה--וְהֵבִיא אֶתְנוּ אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת,
וְנִתְּנָה לָנוּ: אָרֶץ, אֲשֶׁר-הוּא זָבַת חֵלֶב וְדָבָשׁ.

9 Only rebel not against the LORD, neither fear ye the people of the land; for they are bread for us; their defence is removed from over them, and the LORD is with us; fear them not.'

ט אַךְ בִּיהוָה, אַל-תִּמְרְדוּ, וְאַתֶּם אַל-תִּירְאוּ אֶת-עַם
הָאָרֶץ, כִּי לֶחֱמֵנוּ הֵם; סֵר צִלָּם מֵעֲלֵיהֶם וַיְהוֶה אֶתְנוּ, אֶל-
תִּירָאִים.

10 But all the congregation bade stone them with stones, when the glory of the LORD appeared in the tent of meeting unto all the children of Israel. {P}

י וַיֹּאמְרוּ, כָּל-הָעֵדָה, לְרַגֹּם אֹתָם, בְּאֲבָנִים; וַכְּבוֹד יְהוָה,
נִרְאָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד, אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. {פ}

11 And the LORD said unto Moses: 'How long will this people despise Me? and how long will they not believe in Me, for all the signs which I have wrought among them?

יא וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, עַד-אַנָּה יִנְאַצְנִי הָעָם הַזֶּה;
וְעַד-אַנָּה, לֹא-יֵאֱמִינוּ בִּי, בְּכָל הָאֲתוֹת, אֲשֶׁר עָשִׂיתִי
בְּקִרְבּוֹ.

12 I will smite them with the pestilence, and destroy them, and will make of thee a nation greater and mightier than they.'

יב אֶכְנֹו בַּדָּבָר, וְאוֹרְשָׁנוּ; וְאַעֲשֶׂה, אֶתְךָ, לְגוֹי-גָּדוֹל
וְעָצוּם, מִמֶּנּוּ.

13 And Moses said unto the LORD: 'When the Egyptians shall hear--for Thou broughtest up this people in Thy might from among them--

יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, אֶל-יְהוָה: וְשָׁמְעוּ מִצְרַיִם, כִּי-הֵעֲלִית
בְּכַחַךְ אֶת-הָעָם הַזֶּה מִקִּרְבּוֹ.

יד וְאָמְרוּ, אֶל-יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ הַזֹּאת, שָׁמְעוּ כִּי-אַתָּה יְהוָה,
בְּקִרְבֵּי הָעָם הַזֶּה: אֲשֶׁר-עֵין בְּעֵין נִרְאָה אֶתָּה יְהוָה, וְעַנְנְךָ
עֹמֵד עֲלֵהֶם, וּבַעֲמֹד עָנַן אֶתָּה הַלַּיִךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם, וּבַעֲמֹד
אֵשׁ לַיְלָה.

14 they will say to the inhabitants of this land, who have heard that Thou LORD art in the midst of this people; inasmuch as Thou LORD art seen face to face, and Thy cloud standeth over them, and Thou goest before them, in a pillar of cloud by day, and in a pillar of fire by night;

טו וְהִמַּתָּה אֶת-הָעָם הַזֶּה, כְּאִישׁ אֶחָד; וְאָמְרוּ, הַגּוֹיִם,
אֲשֶׁר-שָׁמְעוּ אֶת-שְׁמֹעֲךָ, לֵאמֹר.

15 now if Thou shalt kill this people as one man, then the nations which have heard the fame of Thee will speak, saying:

טז מִבְּלֹתֵי יִכְלֹת יְהוָה, לְהַבִּיא אֶת-הָעָם הַזֶּה, אֶל-הָאָרֶץ,
אֲשֶׁר-נִשְׁבַּע לָהֶם; וַיִּשְׁחָטֵם, בַּמִּדְבָּר.

16 Because the LORD was not able to bring this people into the land which He swore unto them, therefore He hath slain them in the wilderness.

יז וְעַתָּה, יִגְדַל-נָא כֹחַ אֲדֹנָי, כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, לֵאמֹר.

17 And now, I pray Thee, let the power of the LORD be great, according as Thou hast spoken, saying:

יח יְהוָה, אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד, נִשְׂא עֹז, וּפָשַׁע; וְנִקְהָה,
לֹא יִנְקָה--פֶּקֶד עֹזֵן אָבוֹת עַל-בָּנָיִם, עַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-
רְבָעִים.

18 The LORD is slow to anger, and plenteous in lovingkindness, forgiving iniquity and transgression, and that will by no means clear the guilty; visiting the iniquity of the fathers upon the children, upon the third and upon the fourth generation.

יט סְלַח-נָא, לְעֹזֵן הָעָם הַזֶּה--כַּגְּדֹל חֶסְדְּךָ; וְכַאֲשֶׁר
נִשְׁאַתָּה לְעָם הַזֶּה, מִמִּצְרַיִם וְעַד-הַנֵּה.

19 Pardon, I pray Thee, the iniquity of this people according unto the greatness of Thy lovingkindness, and according as Thou hast forgiven this people, from Egypt even until now.'

כ וַיֹּאמֶר יְהוָה, סְלַחְתִּי כַּדְבָרְךָ.

20 And the LORD said: 'I have pardoned according to thy word.

כא וְאוֹלָם, חֵי-אָנֹכִי: וַיִּמְלֵא כְבוֹד-יְהוָה, אֶת-כָּל-הָאָרֶץ.

21 But in very deed, as I live--and all the earth shall be filled with the glory of the LORD--

כב כִּי כָל-הָאֲנָשִׁים, הָרְאִים אֶת-כְּבוֹדִי וְאֶת-אֹתוֹתַי, אֲשֶׁר-
עָשִׂיתִי בְּמִצְרַיִם, וּבַמִּדְבָּר; וַיִּנְסוּ אֹתִי, זֶה עֹשֶׂר פְּעָמִים,
וְלֹא שָׁמְעוּ, בְּקוֹלִי.

22 surely all those men that have seen My glory, and My signs, which I wrought in Egypt and in the wilderness, yet have put Me to proof these ten times, and have not hearkened to My voice;

כג אִם-יִרְאוּ, אֶת-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי, לְאַבְתָּם; וְכָל-
מִנְאֲצֵי, לֹא יִרְאוּהָ.

23 surely they shall not see the land which I swore unto their fathers, neither shall any of them that despised Me see it.

כד וְעַבְדִּי כָלֵב, עִקֵּב הִיָּתָה רוּחַ אַחֲרֵת עִמוֹ, וַיִּמְלֵא,
אַחֲרָי--וְהִבִּיאֵתוֹ, אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר-בָּא שָׁמָּה, וְזָרְעוּ,
יִוֹרְשֶׁנָּה.

24 But My servant Caleb, because he had another spirit with him, and hath followed Me fully, him will I bring into the land whereinto he went; and his seed shall possess it.

כה וְהָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי, יֹשְׁבֵי בְּעַמְקָם; מָחָר, פָּנּוּ וּסְעוּ לְכֶם
הַמִּדְבָּר--דֶּרֶךְ יַם-סוּף. {פ}

25 Now the Amalekite and the Canaanite dwell in the Vale; tomorrow turn ye, and get you into the wilderness by the way to the Red Sea.' {P}

=====

לו וְהָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר-שָׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ; וַיָּשֻׁבוּ,
וַיְלֹנוּ (וַיְלִינוּ) עָלָיו אֶת-כָּל-הָעֵדָה, לְהוֹצִיא דָבָר, עַל-
הָאָרֶץ.

36 And the men, whom Moses sent to spy out the land, and who, when they returned, made all the congregation to murmur against him, by bringing up an evil report against the land,

לו וַיָּמָתוּ, הָאֲנָשִׁים, מוֹצְאֵי דְבַת-הָאָרֶץ, רָעָה--בַּמִּגַּפָּה,
לִפְנֵי יְהוָה.

37 even those men that did bring up an evil report of the land, died by the plague before the LORD.

לח וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נּוּן, וְכָלֵב בֶּן-יִפְנֵה, חָיו מִן-הָאֲנָשִׁים הָהֵם,
הַהֹלְכִים לְתוֹר אֶת-הָאָרֶץ.

38 But Joshua the son of Nun, and Caleb the son of Jephunneh, remained alive of those men that went to spy out the land.

לט וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל;
וַיִּתְאַבְּלוּ הָעָם, מְאֹד.

39 And Moses told these words unto all the children of Israel; and the people mourned greatly.

מ וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר, וַיַּעֲלוּ אֶל-רֹאשׁ-הַהָר לֵאמֹר: הֲנִנּוּ,
וְעָלִינוּ אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר יְהוָה--כִּי חָטָאנוּ.

40 And they rose up early in the morning, and got them up to the top of the mountain, saying: 'Lo, we are here, and will go up unto the place which the LORD hath promised: for we have sinned.'

מא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, לָמָּה זֶה אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-פִּי יְהוָה;
וְהוּא, לֹא תִצְלַח.

41 And Moses said: 'Wherefore now do ye transgress the commandment of the LORD, seeing it shall not prosper?

מב אַל-תַּעֲלוּ, כִּי אִין יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם; וְלֹא, תִנְגַּפוּ, לִפְנֵי,
אִיְבֹיְכֶם.

42 Go not up, for the LORD is not among you; that ye be not smitten down before your enemies.

מג כִּי הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי שָׁם לִפְנֵיכֶם, וְנִפְלֹתֶם בְּחַרְבִּי: כִּי-
עַל-בֶּן שִׁבְתָּם מֵאַחֲרֵי יְהוָה, וְלֹא-יְהִיָּה יְהוָה עִמָּכֶם.

43 For there the Amalekite and the Canaanite are before you, and ye shall fall by the sword; forasmuch as ye are turned back from following the LORD, and the LORD will not be with you.'

מד וַיַּעֲפְלוּ, לַעֲלֹת אֶל-רֹאשׁ הַהָר; וְאַרְזֹן בְּרִית-יְהוָה
וּמֹשֶׁה, לֹא-מָשׁוּ מִקְרֵב הַמַּחֲנֶה.

44 But they presumed to go up to the top of the mountain; nevertheless the ark of the covenant of the LORD, and Moses, departed not out of the camp.

מה מֵה וַיֵּרֵד הָעַמְלָקִי וְהַכְּנַעֲנִי, הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא; וַיִּכּוּם
וַיַּכּוּם, עַד-הַחֲרָמָה. {פ}

45 Then the Amalekite and the Canaanite, who dwelt in that hill-country, came down, and smote them and beat them down, even unto Hormah. {P}

דברים פרק א

א אֵלֶּה הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל-כָּל-יִשְׂרָאֵל, בְּעֵבֶר, הַיַּרְדֵּן: בַּמִּדְבָּר
בְּעֵרְבָה מוֹל סוּף בֵּין-פָּאָרֶן וּבֵין-תְּפֹל, וְלִבְּן וְחֲצֹרֹת--וְדִי זֶהָב. ב אֶחָד עָשָׂר
יוֹם מִחֲרֵב, דָּרָךְ הַר-שִׁעִיר, עַד, קַדְשׁ בְּרִנֵּעַ. ג וַיְהִי בְּאַרְבָּעִים שָׁנָה,

בַּעֲשֵׂתִי-עָשָׂר חֹדֶשׁ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ; דָּבַר מֹשֶׁה, אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ, אֲלֵהֶם. ד. אַחֲרֵי הַכְּתוּב, אֵת סִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֻשְׁבוֹן--וְאֵת, עֹג מֶלֶךְ הַבְּשָׁן, אֲשֶׁר-יוֹשֵׁב בְּעִשְׂתָּרֶת, בְּאֲדָרְעִי. ה. בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן, בְּאֶרֶץ מוֹאָב, הוֹאִיל מֹשֶׁה, בְּאֵר אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר. ו. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּבַר אֵלֵינוּ, בְּחֵרֵב לֵאמֹר: רַב-לָכֶם שַׁבָּת, בְּהָר הַזֶּה. ז. פָּנוּ וּסְעוּ לָכֶם, וּבֵאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל-כָּל-שְׂכֵנָיו, בְּעֶרְבָה בְּהָר וּבִשְׂפֵלָה וּבִבְנָגַב, וּבְחוּף הַיָּם--אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְבֹּנוֹן, עַד-הַנְּהָר הַגָּדֹל נְהַר-פָּרָת. ח. רְאֵה נְתַתִּי לְפָנֶיכֶם, אֶת-הָאֶרֶץ; בֵּאוּ, וְרִשׁוּ אֶת-הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתִּיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם, וּלְזֶרְעָם אַחֲרֵיהֶם... .

יח וְאַצִּוֶה אֶתְכֶם, בְּעֵת הַהוּא, אֵת כָּל-הַדְּבָרִים, אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן. י. ט וְנִסַּע מִחֵרֵב, וְנִלְךְ אֵת כָּל-הַמְּדָבָר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רָאִיתֶם דָּרָךְ הַר הָאֱמֹרִי, כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֹתְנוּ; וְנָבֵא, עַד קֹדֶשׁ בְּרִנֵּעַ. כ. וְאָמַר, אֲלֵכֶם: בְּאַתֶּם עַד-הַר הָאֱמֹרִי, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ. כא רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְפָנֶיךָ--אֶת-הָאֶרֶץ: **עֵלָה רֵשׁ, כַּאֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְתִּיךָ לְךָ--אֶל-תִּירָא, וְאֶל-תַּחַת. כב וְתִקְרְבוּן אֵלַי, כְּלָכֶם, וְתֹאמְרוּ נְשַׁלְחָה אַנְשִׁים לְפָנֵינוּ, וְיַחְפְּרוּ-לָנוּ אֶת-הָאֶרֶץ; וְיָשְׁבוּ אֹתְנוּ, דָּבַר--אֶת-הַדָּרָךְ אֲשֶׁר נִעְלָה-בָּהּ, וְאֵת הָעֵרִים אֲשֶׁר נָבֵא אֱלֹהֵינוּ. כג וְיִיטַב בְּעֵינַי, הַדָּבָר; וְאֶקַּח מִכֶּם שְׁנַיִם עָשָׂר אַנְשִׁים, אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ. כד וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲלוּ הַהָרָה, וַיָּבֹאוּ עַד-נַחַל אֲשַׁפְלָי; וַיִּרְגְּלוּ, אֹתָהּ. כה וַיִּקְחוּ בַיָּדָם מִפְּרֵי הָאֶרֶץ, וַיֹּרְדוּ אֵלֵינוּ; וַיָּשְׁבוּ אֹתְנוּ דָבָר, וַיֹּאמְרוּ, **טוֹבָה הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ. כו וְלֹא אַבְתִּיכֶם, לְעֵלֹת; וְתֹמְרוּ, אֶת-פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם. כז וְתִרְגְּמוּ בְּאֵהָלֵיכֶם, וְתֹאמְרוּ, בְּשִׁנְאֵת יְהוָה אֹתְנוּ, הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--לָתֵת אֹתְנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי, לְהַשְׁמִידָנוּ. כח אָנָּה אֲנַחְנוּ עֲלֵיכֶם, אֲחֵינוּ הַמִּסּוּ אֶת-****

לְבַבְנוּ לֵאמֹר עִם גְּדוֹל וְרָם מִמֶּנּוּ, עָרִים גְּדוֹלֹת וּבְצוּרֹת, בְּשָׁמַיִם; וְגַם-בְּנֵי
עֲנָקִים, רָאִינוּ שָׁם. כִּט וְאָמַר, אֲלֵכֶם: לֹא-תַעְרְצוּן וְלֹא-תִירָאוּן,
מֵהֶם. לִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ לְפָנֵיכֶם, הוּא יִלְחַם לָכֶם: כָּלֵל אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶתְכֶם, בְּמִצְרַיִם--לְעֵינֵיכֶם. לֹא וּבַמִּדְבָּר, אֲשֶׁר רָאִיתָ, אֲשֶׁר נִשְׁאַף יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ, כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא-אִישׁ אֶת-בְּנוֹ--בְּכָל-הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הִלַּכְתֶּם, עַד-בְּאֶחָם
עַד-הַמָּקוֹם הַזֶּה. לֵב וּבַדְּבָר, הַזֶּה--אֵינְכֶם, מֵאֲמִינִם, בִּיהוָה, אֱלֹהֵיכֶם.
לֵךְ הֵהָלֵךְ לְפָנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ, לְתוֹר לָכֶם מִקּוֹם--לְחַנְתְּכֶם: בְּאִשׁ לִילָה,
לְרִאתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ-בָהּ, וּבְעֵנָן, יֹמֵם. לֵד וַיִּשְׁמַע יְהוָה, אֶת-קוֹל
דְּבָרֵיכֶם; וַיִּקְצַף, וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר. לֵה אִם-יִרְאֶה אִישׁ בְּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה, הַדּוֹר
הָרַע הַזֶּה--אֵת, הָאָרֶץ הַטּוֹבָה, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי, לָתֵת לְאֲבֹתֵיכֶם. לוֹ זוּלָתִי
כָּלֵב בֶּן-יִפְנֶה, הוּא יִרְאֶנָּה, וְלוֹ-אֶתֶּן אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ-בָּהּ, וּלְבָנָיו--יַעַן,
אֲשֶׁר מָלֵא אַחֲרֵי יְהוָה. לֹא-גַם-בֵּי הַתְּאֲנָף יְהוָה, בְּגִלְלַתְכֶם לֵאמֹר: גַּם-אֶתְּהָ,
לֹא-תָבֵא שָׁם. לֵח יְהוֹשֻׁעַ בֶּן-נוּן הָעַמֵּד לְפָנֶיךָ, הוּא יָבֵא שָׁמָּה; אֹתוֹ חִזַּק,
כִּי-הוּא יִנְחַלְנָה אֶת-יִשְׂרָאֵל. לֹט וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לְבֹז יִהְיֶה, וּבְנֵיכֶם
אֲשֶׁר לֹא-יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וְרָע--הִמָּה, יָבֵאוּ שָׁמָּה; וְלָהֶם אֶתְנַנָּה, וְהֵם
יִירָשׁוּהָ. מִ וְאֶתְּכֶם, פָּנּוּ לָכֶם; וּסְעוּ הַמִּדְבָּרָה, דֶּרֶךְ יַם-סוּף. מֵא וַתַּעֲנּוּ
וַתֹּאמְרוּ אֵלַי, חֲטָאנוּ לַיהוָה--אֲנַחְנוּ נִעְלָה וְנִלְחַמְנוּ, כָּלֵל אֲשֶׁר-צִוָּנוּ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ; וַתַּחֲגְרוּ, אִישׁ אֶת-כְּלֵי מִלְחָמָתוֹ, וַתַּהֲיִנוּ, לְעֵלֹת הַהָרָה. מֵב וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֵלַי, אָמַר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא-תִלָּחֲמוּ--כִּי אֵינֶנִּי, בְּקִרְבְּכֶם; וְלֹא,
תִּנְגְּפוּ, לְפָנַי, אֵיבֵיכֶם. מֵג וְאָדְבַר אֲלֵיכֶם, וְלֹא שָׁמַעְתֶּם; וַתִּמְרוּ אֶת-פִּי
יְהוָה, וַתִּזְדוּ וַתַּעֲלוּ הַהָרָה. מֵד וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּהַר הַהוּא, לְקִרְאֹתְכֶם,
וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם, כַּאֲשֶׁר תַּעֲשִׂינָה הַדְּבָרִים; וַיִּכְתּוּ אֶתְכֶם בְּשַׁעִיר, עַד-
חֲרָמָה. מֵה וַתֵּשְׁבוּ וַתִּבְכוּ, לְפָנַי יְהוָה; וְלֹא-שָׁמַע יְהוָה בְּקוֹלְכֶם, וְלֹא הֶאֱזִין
אֲלֵיכֶם. מו וַתֵּשְׁבוּ בְּקִדְשׁ, יָמִים רַבִּים, כִּיָּמִים, אֲשֶׁר יִשְׁבְּתֶם.

Sefer Bamidbar - What 'belongs' & what doesn't!

Chapter	Ongoing Narrative	Mitzvot l'dorot (Commandments)
**	<i>Preparing to leave Har Sinai</i>	
1->4	Organizing the camp, army etc.	
5		Laws of "asham" * "sotah"
6		Laws of "nazir" & birkat kohanim
7	Dedication of Mishkan by the Nsiim	
8	Ceremony for Leviim, replacing bchorim	
9	Pesach in the desert; instructions on how to travel following the 'anan'	[Pesach sheni/ reason for delay?]
10	Using the "chatzrotot" for travel signals; Travel begins on 20 Iyar; "va'yhi b'nsoa"	
**	<i>Failure of first generation</i>	
11	Sin of the "mitavim"; 70 elders appointed	
12	Sin of Miriam, talking against Moshe	
13-14	Sin of the spies; & the "maapilim"	
15		Laws re: korbanot, taking challa, Sanhedrin, shabbat, & tzizit
16-17	Korach's rebellion ; test of the 12 staffs	
18		Laws re: Compensation for shevet Levi
19		Laws re: 'para aduma' / "tumat meyt"
20	Moshe & Aharon's sin at Mei Meriva; Fortieth year/ journey around Har Seir	
21	War with Arad; sin of "nachash nchoshet" War with Sichon/ Conquer of Transjordan	
22-24	Story of Bilam & Balak	
25	Sin of Bnei Yisrael with 'bnot Moav'; revenge taken by Pinchas etc.	
**	<i>Preparing to Enter Canaan</i>	
26	Census, who will inherit the land	
27	Daughters of Tzlofchad request 'nachala'; Moshe is told to die, Yehoshua appointed	
28-29		Laws of Tmidim u'Musafim (holidays)
30		Laws re: annulling vows
31	War against Midyan	
32	Inheritance taken by Reuven, Gad & Menashe; & their promise to fight....	
33	Summary of Travel thru the desert	[Commandment to conquer the land?]
34	Borders of Eretz Cannan (to conquer)	
35	Cities of Levites & Cities of Refuge	
36	Bnot Tzlofchad - protecting inheritance	